

Dziennik Urzędowy C 338

Unii Europejskiej

Rocznik 61

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

21 września 2018

Spis treści

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

ZALECENIA

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego

2018/C 338/01	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 16 lipca 2018 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (ERRS/2018/5)	1
---------------	--	---

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2018/C 338/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.9069 – Kuwait Investment Authority/North Sea Midstream Partners) ⁽¹⁾	7
2018/C 338/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.9024 – Abry Partners/Link) ⁽¹⁾	7

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2018/C 338/04	Decyzja Rady z dnia 18 września 2018 r. w sprawie powołania dyrektora wykonawczego Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej	8
---------------	--	---

Komisja Europejska

2018/C 338/05	Kursy walutowe euro	9
2018/C 338/06	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2018 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie AT.40465 – Asus – Sprawozdawca: Szwecja	10
2018/C 338/07	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – Sprawa AT.40465 – Asus	11
2018/C 338/08	Streszczenie decyzji Komisji z dnia 24 lipca 2018 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Sprawa AT.40465 – Asus (ograniczenia wertykalne)) (notyfikowana jako dokument nr C(2018)4773 final)	13
2018/C 338/09	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2018 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie AT.40182 – Pioneer – Sprawozdawca: Szwecja	16
2018/C 338/10	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – Sprawa AT.40182 – Pioneer	17
2018/C 338/11	Streszczenie decyzji Komisji z dnia 24 lipca 2018 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia EOG (Sprawa AT.40182 – Pioneer (ograniczenia wertykalne)) (notyfikowana jako dokument numer C(2018) 4790 final) ⁽¹⁾	19

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2018/C 338/12	Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa dokumentów tożsamości obywateli Unii i innych dokumentów	22
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2018/C 338/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8994 – Microsoft/GitHub) ⁽¹⁾	25
2018/C 338/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8785 – The Walt Disney Company/Twenty First Century Fox) ⁽¹⁾	27
2018/C 338/15	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.9102 – Carlyle/Investindustrial/B&B Italia/Louis Poulsen/Flos) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 16 lipca 2018 r.

zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2018/5)

(2018/C 338/01)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽¹⁾, w szczególności art. 3 oraz art. 16–18,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności art. 458 ust. 8,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽³⁾, w szczególności art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia skutecznych i spójnych krajowych środków polityki makroostrożnościowej istotne jest uzupełnienie obowiązkowej wzajemności wymaganej na podstawie prawa Unii dobrowolną wzajemnością.
- (2) Zasady dotyczące dobrowolnej wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej określone w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 ⁽⁴⁾ mają zapewnić, aby wszelkie środki polityki makroostrożnościowej oparte na ekspozycji, aktywowane w jednym państwie członkowskim, były odwzajemniane w pozostałych państwach członkowskich.
- (3) Zgodnie z zaleceniem Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2017/4 ⁽⁵⁾ zaleca się, aby odpowiedni organ aktywny, zwracając się do Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) o objęcie wzajemnością, zaproponował maksymalny próg istotności, poniżej którego ekspozycja indywidualnego dostawcy usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której organ aktywny stosuje środek

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9).

⁽⁵⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2017/4 z dnia 20 października 2017 r. zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 431 z 15.12.2017, s. 1).

polityki makroostrożnościowej, może być uznana za nieistotną. Stały zespół ERRS przeprowadzający ocenę, ustanowiony na podstawie decyzji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/4⁽¹⁾, może zalecić inną wartość progową, jeżeli uzna to za niezbędne.

- (4) Od dnia 30 kwietnia 2018 r. instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych podlegają, zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, narzutowi dotyczącemu wagi ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, składającemu się z: a) zryczałowanego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; i b) proporcjonalnego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem składającego się z ułamka (33 %) ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka.
- (5) Na wniosek Belgii skierowany do ERRS na mocy art. 458 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w celu zapobieżenia wystąpieniu negatywnych skutków transgranicznych w postaci przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego, które mogłyby wynikać z wdrożenia środka polityki makroostrożnościowej stosowanego w Belgii zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, Rada Generalna ERRS podjęła decyzję o umieszczeniu tego środka na liście środków polityki makroostrożnościowej, w odniesieniu do których zaleca się zapewnienie wzajemności zgodnie z zaleceniem ERRS/2015/2.
- (6) Zalecenie ERRS/2015/2 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

ZMIANY

W zaleceniu ERRS/2015/2 wprowadza się następujące zmiany:

1. W sekcji 1 zalecenie C(1) otrzymuje brzmienie:

„1. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniały wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej przyjętych przez inne odpowiednie organy, co do których ERRS zaleca wzajemność. Zaleca się odwzajemnienie następujących środków, wymienionych w załączniku:

Estonia:

— bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji wszystkich instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii;

Finlandia:

— 15-procentowa wartość minimalna średniej wagi ryzyka w odniesieniu do mieszkaniowych kredytów hipotecznych zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, stosowana zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Finlandii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych;

Belgia:

— narzut dotyczący wagi ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych, składający się z:

a) zryczałowanego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; i

b) proporcjonalnego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem składającego się z 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowanego do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii.”.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/4 z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie ram koordynacji dotyczących powiadamiania przez odpowiednie organy o krajowych środkach polityki makroostrożnościowej, przedstawiania opinii i wydawania zaleceń przez ERRS oraz uchylająca decyzję ERRS/2014/2 (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 28).

2. Załącznik otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego zalecenia.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 lipca 2018 r.

Francesco MAZZAFERRO
Szef Sekretariatu ERRS,
w imieniu Rady Generalnej ERRS

ZAŁĄCZNIK

„Załącznik

Estonia**Bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % stosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii**I. Opis środka

1. Środek zastosowany przez Estonię jest buforem ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowanym na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.

II. Wzajemność

2. W przypadku państw członkowskich, które wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. W przypadku państw członkowskich, które nie wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z zaleceniem C(2). Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w ciągu sześciu miesięcy.

Finlandia**Specyficzny dla instytucji kredytowej 15-procentowy poziom minimalny średniej wagi ryzyka dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, mający zastosowanie do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013**I. Opis środka

1. Środek stosowany przez Finlandię, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmuje specyficzną dla instytucji kredytowej wartość minimalną średniej wagi ryzyka w wysokości 15 % na poziomie portfela dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, dotyczącą instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB).

II. Wzajemność

2. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniły wzajemność w odniesieniu do środka stosowanego przez Finlandię i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych przez zlokalizowane w Finlandii oddziały działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym kraju. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. Zaleca się także, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek stosowany przez Finlandię i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych bezpośrednio transgranicznie przez instytucje kredytowe z siedzibą w swoich odpowiednich jurysdykcjach. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
4. Zgodnie z zaleceniem C(2) zaleca się, aby odpowiednie organy – po zasięgnięciu opinii ERRS – stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanego powyżej środka, w stosunku do którego zaleca się wzajemność, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w terminie czterech miesięcy.

III. Próg istotności

5. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności w wysokości 1 mld EUR ekspozycji na rynek mieszkaniowych kredytów hipotecznych w Finlandii, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez państwa członkowskie zapewniające wzajemność.

6. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą objąć zwolnieniem poszczególne instytucje kredytowe stosujące metodę IRB i posiadające nieistotne portfele detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii poniżej progu istotności w wysokości 1 mld EUR. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 1 mld EUR.
7. W przypadku braku instytucji kredytowych stosujących metodę IRB, działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w innych zainteresowanych państwach członkowskich, posiadających oddziały zlokalizowane w Finlandii lub świadczących usługi finansowe bezpośrednio w Finlandii i mających ekspozycje na fińskim rynku kredytów hipotecznych w wysokości co najmniej 1 mld EUR, wówczas odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 1 mld EUR.

Belgia

Narzut dotyczący wazenia ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę IRB, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Narzut składa się z dwóch elementów:

- a) **zryczałowanego narzutu dotyczącego wazenia ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; i**
- b) **proporcjonalnego narzutu dotyczącego wazenia ryzykiem składającego się z 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowanego do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii.**

I. Opis środka

1. Belgijski środek, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę IRB, obejmuje narzut dotyczący wazenia ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii składający się z dwóch elementów:
  - a) pierwszy element obejmuje 5-procentowe zwiększenie wagi ryzyka dla ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii uzyskane po obliczeniu drugiej części narzutu dotyczącego wazenia ryzykiem zgodnie z lit. b);
  - b) drugi element obejmuje zwiększenie dotyczące wazenia ryzykiem o 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowane do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii. Średnia ważona ekspozycją jest średnią wag ryzyka poszczególnych kredytów obliczoną zgodnie z art. 154 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ważoną odpowiednią wartością ekspozycji.

II. Wzajemność

2. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich odwzajemniły stosowany przez Belgię poprzez zastosowanie go do zlokalizowanych w Belgii oddziałów instytucji kredytowych stosujących metodę IRB, które działają na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
3. Zaleca się, aby odpowiednie organy odwzajemniły stosowany przez Belgię, stosując go do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, stosujących metodę IRB, które posiadają bezpośrednie ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii. Zgodnie z zaleceniem C(2) odpowiednim organom zaleca się stosowanie tego samego środka, co środek wdrożony w Belgii przez organ aktywujący, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
4. W przypadku gdy taki sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji, zaleca się, by odpowiednie organy stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanego powyżej środka, co do którego zaleca się wzajemność, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły równoważny środek nie później niż cztery miesiące po opublikowaniu niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

III. Próg istotności

5. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności właściwy dla danej instytucji w wysokości 2 mld EUR, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek.
  6. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą objąć zwolnieniem instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, które stosują metodę IRB i posiadają ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi w Belgii, których wartość nie przekracza progu istotności wynoszącego 2 mld EUR. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji oraz powinny stosować środek stosowany przez Belgię w stosunku do poszczególnych instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim uprzednio objętych zwolnieniem w przypadku przekroczenia progu istotności w wysokości 2 mld EUR.
  7. W przypadku braku instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zainteresowanych państwach członkowskich, których oddziały są zlokalizowane w Belgii lub które mają bezpośrednie ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi w Belgii, które stosują metodę IRB i które posiadają ekspozycje wobec belgijskiego rynku nieruchomości mieszkalnych w wysokości co najmniej 2 mld EUR, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Belgię. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Belgię, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 2 mld EUR.
  8. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 2 mld EUR stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosowania zaleconego progu, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.”
-

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.9069 – Kuwait Investment Authority/North Sea Midstream Partners)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 338/02)

W dniu 14 września 2018 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32018M9069. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.9024 – Abry Partners/Link)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 338/03)

W dniu 17 września 2018 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32018M9024. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 18 września 2018 r.

w sprawie powołania dyrektora wykonawczego Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności
Intelektualnej

(2018/C 338/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie
znaku towarowego Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 158 ust. 2,

a także mając na uwadze, że:

w dniu 8 czerwca 2018 r. została przedłożona Radzie przez Zarząd Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektual-
nej (zwanego dalej „Urzędem”) lista kandydatów na stanowisko dyrektora wykonawczego tego Urzędu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Christian L.L.G. ARCHAMBEAU, ur. 11 kwietnia 1960 r. w Vielsalm (Belgia), zostaje niniejszym powołany na stano-
wisko dyrektora wykonawczego Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (zwanego dalej „Urzędem”) na
kadencję trwającą pięć lat.
2. Zarząd Urzędu ustala dzień, od którego rozpocznie się pięcioletnia kadencja, o której mowa w ust. 1.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 września 2018 r.

W imieniu Rady

G. BLÜMEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

20 września 2018 r.

(2018/C 338/05)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1769	CAD	Dolar kanadyjski	1,5174
JPY	Jen	131,98	HKD	Dolar Hongkongu	9,2313
DKK	Korona duńska	7,4592	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7643
GBP	Funt szterling	0,88590	SGD	Dolar singapurski	1,6064
SEK	Korona szwedzka	10,3350	KRW	Won	1 316,62
CHF	Frank szwajcarski	1,1312	ZAR	Rand	17,0297
ISK	Korona islandzka	129,60	CNY	Yuan renminbi	8,0559
NOK	Korona norweska	9,5885	HRK	Kuna chorwacka	7,4265
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	17 471,00
CZK	Korona czeska	25,560	MYR	Ringgit malezyjski	4,8694
HUF	Forint węgierski	323,75	PHP	Peso filipińskie	63,436
PLN	Złoty polski	4,2925	RUB	Rubel rosyjski	78,0670
RON	Lej rumuński	4,6545	THB	Bat tajlandzki	38,055
TRY	Lir turecki	7,4320	BRL	Real	4,8390
AUD	Dolar australijski	1,6158	MXN	Peso meksykańskie	22,0233
			INR	Rupia indyjska	84,7510

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2018 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie AT.40465 –
Asus**

Sprawozdawca: Szwecja

(2018/C 338/06)

1. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z oceną Komisji, że praktyki objęte projektem decyzji stanowią dwa pojedyncze i ciągle naruszenia art. 101 TFUE.
2. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z Komisją odnośnie do ostatecznej kwoty grzywny, w tym obniżenia grzywny na podstawie pkt 37 wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾.
3. Członkowie Komitetu Doradczego zalecają publikację opinii Komitetu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**Sprawa AT.40465 – Asus**

(2018/C 338/07)

- (1) W projekcie decyzji skierowanej do AsusTek Computer Inc., Asus Computer GmbH oraz Asus France SARL (zwanymi łącznie „Asus”), stwierdzono, że – poprzez stosowanie praktyk mających na celu ograniczenie zdolności sprzedawców detalicznych w Niemczech i we Francji do niezależnego ustalania swoich cen odsprzedaży – Asus dopuścił się naruszenia art. 101 TFUE.
- (2) Dochodzenie wszczęto w następstwie niezapowiedzianej kontroli, przeprowadzonej w pomieszczeniach sprzedawców detalicznych w Niemczech i we Francji w marcu 2015 r.
- (3) W dniu 2 lutego 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 ⁽²⁾ przeciwko Asusowi. Dnia 15 lutego 2017 r. Komisja skierowała do przedsiębiorstwa Asus Computer GmbH wnioski o udzielenie informacji, na który otrzymała odpowiedź w dniu 13 marca 2017 r.
- (4) Krótco po wszczęciu postępowania Asus wyraził chęć współpracy z Komisją. W dniu [...] r. Asus przedłożył dalsze dowody dotyczące przedmiotowych praktyk.
- (5) Pismem z dnia [...] r. Asus przedłożył formalną ofertę współpracy w celu przyjęcia decyzji („propozycja ugodowa”). Propozycja ugodowa zawiera:
  - wyraźne i jednoznaczne przyznanie się Asusa do odpowiedzialności za oba naruszenia, ze zwięzłym opisem ich przedmiotu, głównych okoliczności faktycznych, ich kwalifikacji prawnej, w tym roli, jaką odegrały AsusTek Computer Inc., Asus Germany oraz Asus France, oraz czasu trwania ich udziału w naruszeniach,
  - wskazanie maksymalnej kwoty grzywny, której nałożenia przez Komisję oczekuje Asus oraz którą zaakceptowałby w ramach procedury współpracy,
  - potwierdzenie przez Asus, że został on dostatecznie poinformowany o zarzutach, jakie zamierza przeciwko niemu podnieść Komisja, oraz że zapewniono mu dostateczną możliwość przekazania swojego stanowiska Komisji,
  - potwierdzenie, że Asus nie zamierza występować z wnioskiem o dalsze udostępnienie akt lub ponowne wysłuchanie w ramach przesłuchania ustnego, chyba że Komisja nie uwzględni jego propozycji ugodowej w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń oraz w ostatecznej decyzji,
  - wyrażenie zgody na otrzymanie pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń oraz decyzji ostatecznej w języku angielskim.
- (6) W dniu 24 maja 2018 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, na które Asus odpowiedział, potwierdzając, że pisemne zgłoszenie zastrzeżeń odzwierciedla treść propozycji ugodowej.
- (7) Stwierdzone naruszenia oraz grzywna, której nałożenie przewidziano w projekcie decyzji, odpowiadają naruszeniom, do popełnienia których przyznały się przedmiotowe podmioty, oraz grzywnie, jaką przyjęły one w propozycji ugodowej. Kwota grzywny zostaje obniżona o 40 % ze względu na fakt, że Asus współpracował z Komisją w stopniu wykraczającym ponad jego prawny obowiązek: (i) dostarczając dodatkowe dowody, które stanowiły znaczącą wartość dodaną w stosunku do dowodów będących w posiadaniu Komisji, znacznie zwiększając zdolność Komisji do udowodnienia naruszeń; (ii) uznając fakt naruszenia art. 101 TFUE w odniesieniu do praktyk; oraz (iii) odstępując od niektórych praw proceduralnych, co zwiększyło skuteczność administracyjną.
- (8) Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadałem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, w stosunku do których Asus miał możliwość przedstawienia swojego stanowiska. Stwierdzam, że tak istotnie jest.

⁽¹⁾ Na podstawie art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18).

(9) Ogólnie uważam, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych.

Bruksela, dnia 12 lipca 2018 r.

Wouter WILS

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 24 lipca 2018 r.
dotyczącej postępowania na mocy art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
(Sprawa AT.40465 – Asus (ograniczenia wertykalne))
(notyfikowana jako dokument nr C(2018)4773 final)
(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)
(2018/C 338/08)

W dniu 24 lipca 2018 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości Stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WPROWADZENIE

- (1) Przedmiotowa decyzja skierowana jest do AsusTek Computer Inc., Asus Computer GmbH oraz Asus France SARL (zwanymi łącznie „Asus”). Asus jest producentem sprzętu komputerowego i produktów elektronicznych. Asus Computer GmbH oraz Asus France SARL stanowią w całości własność AsusTek Computer Inc (Tajwan).
- (2) Decyzja dotyczy dwóch pojedynczych i ciągłych naruszeń art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). Z naruszeniem art. 101 TFUE Asus Computer GmbH oraz Asus France SARL stosowały praktyki mające na celu ograniczenie możliwości niezależnego określania cen odsprzedaży przez sprzedawców detalicznych odpowiednio w Niemczech i we Francji.

2. OPIS SPRAWY

2.1. Procedura

- (3) Sprawa przeciwko Asus została otwarta w wyniku niezapowiedzianej kontroli przeprowadzonej w dniu 10 marca 2015 r. w pomieszczeniach internetowego sprzedawcy detalicznego w Niemczech oraz innego internetowego sprzedawcy detalicznego we Francji, którzy sprzedają m.in. produkty firmy Asus.
- (4) W dniu 2 lutego 2017 r. Komisja wszczęła formalne postępowanie celem podjęcia decyzji na podstawie rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
- (5) Krótko po wszczęciu postępowania Asus wyraził chęć współpracy z Komisją i przedłożył dalsze dowody dotyczące przedmiotowych praktyk.
- (6) Następnie Asus złożył formalną ofertę współpracy w celu przyjęcia decyzji na podstawie art. 7 i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
- (7) W dniu 24 maja 2018 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, którego adresatem był Asus. W dniu 28 maja 2018 r. Asus przekazał odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.
- (8) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał w tym zakresie pozytywną opinię w dniu 10 lipca 2018 r.
- (9) Komisja przyjęła decyzję w dniu 24 lipca 2018 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

2.2. Adresaci decyzji i czas trwania naruszenia

- (10) Poniższe przedsiębiorstwa naruszyły art. 101 TFUE poprzez bezpośredni udział, we wskazanych poniżej okresach, w praktykach antykonkurencyjnych:

Przedsiębiorstwo	Czas trwania
Naruszenie w Niemczech: Asus Computer GmbH	Od dnia 3 marca 2011 r. do dnia 27 czerwca 2014 r.
Naruszenie we Francji: Asus France SARL	Od dnia 7 kwietnia 2013 r. do dnia 15 grudnia 2014 r.

2.3. Krótki opis naruszeń

- (11) Produkty, których dotyczy decyzja, to: (i) w przypadku Niemiec – produkty sprzedawane przez pion firmy Asus odpowiedzialny za systemy, a także produkty sieciowe oraz należące do kategorii komputerów stacjonarnych, wyświetlaczy i monitorów sprzedawane przez pion tej firmy odpowiedzialny za platformy otwarte; oraz (ii) w przypadku Francji – wszystkie produkty sprzedawane przez pion odpowiedzialny za platformy otwarte. Na te właśnie produkty wpływ miała wdrażana w Niemczech i Francji strategia biznesowa firmy Asus mająca na celu utrzymanie cen odsprzedaży w tych dwóch państwach członkowskich na poziomie zalecanych cen odsprzedaży.
- (12) Asus prowadzi dystrybucję swoich produktów za pośrednictwem niezależnych dystrybutorów. Jednakże przedstawiciele handlowi firmy Asus w Niemczech i we Francji często kontaktowali się ze sprzedawcami detalicznymi, nawet tymi, dla których nie prowadzili bezpośrednio dostaw.
- (13) W okresie trwania naruszenia w Niemczech i we Francji prowadzono monitorowanie cen za pośrednictwem różnych środków, w szczególności poprzez obserwację porównywarek cen i – w przypadku niektórych kategorii produktów – za pomocą wewnętrznych narzędzi oprogramowania monitorującego, które umożliwiły Asusowi identyfikowanie sprzedawców detalicznych, którzy sprzedawali produkty tej firmy poniżej pożądanego poziomu cen, który był zwykle równy zalecanej cenie odsprzedaży.
- (14) Asus był także informowany o sprzedawcach detalicznych stosujących niższe ceny za pośrednictwem skarg innych sprzedawców detalicznych. Z reguły Asus kontaktował się ze sprzedawcami detalicznymi, którzy nie stosowali się do pożądanego poziomu cen, i prosił ich o podwyższenie ceny.
- (15) Detaliści, którzy uporczywie nie przestrzegali pożądanego poziomu cen odsprzedaży, byli przedmiotem gróźb lub sankcji ze strony Asusa.

2.4. Środki naprawcze

- (16) W przypadku niniejszej decyzji zastosowanie mają wytyczne w sprawie grzywien z 2006 r. ⁽¹⁾.

2.4.1. Podstawowa kwota grzywiny

- (17) Określając wysokość grzywien, Komisja uwzględniła wartość sprzedaży przedmiotowych produktów w 2013 r., który jest ostatnim pełnym rokiem obrotowym, w którym Asus Computer GmbH uczestniczył w naruszeniu w Niemczech, a Asus France SARL we Francji.
- (18) Komisja wzięła pod uwagę fakt, że narzucanie cen odsprzedaży z samej swojej istoty ogranicza konkurencję w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE oraz że porozumienia wertykalne i uzgodnione praktyki, takie jak narzucanie cen odsprzedaży, ze względu na swój charakter nierzadko w mniejszym stopniu naruszają konkurencję niż porozumienia horyzontalne. Po uwzględnieniu tych czynników oraz w świetle szczególnych okoliczności sprawy stosunek wartości sprzedaży ustalono na poziomie 7 %.
- (19) Komisja uwzględniła czas trwania dwóch pojedynczych i ciągłych naruszeń, jak określono powyżej.

2.4.2. Dostosowania kwoty podstawowej

- (20) W niniejszej sprawie nie występują okoliczności obciążające ani łagodzące.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2.

2.4.3. *Zastosowanie limitu 10 % obrotów*

- (21) Żadna z grzywien nie przekracza 10 % światowego obrotu Asus.

2.4.4. *Zmniejszenie grzywny w świetle współpracy*

- (22) Komisja uznaje, że w celu odzwierciedlenia faktu, że spółka Asus skutecznie współpracowała z Komisją w zakresie wykraczającym ponad jej prawny obowiązek, grzywna, która w przeciwnym wypadku zostałaby nałożona, zgodnie z pkt 37 wytycznych powinna zostać obniżona o 40 %.

3. WNIOSEK

- (23) W świetle powyższego ostateczna kwota grzywny nałożonej na Asus zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 za pojedyncze i ciągle naruszenie w Niemczech wynosi 58 162 000 EUR, a za pojedyncze i ciągle naruszenie we Francji 5 360 000 EUR.
-

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2018 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie AT.40182 –
Pioneer**

Sprawozdawca: Szwecja

(2018/C 338/09)

1. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z oceną Komisji, że praktyki, których dotyczy projekt decyzji, stanowią pojedyncze i ciągle naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.
2. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z Komisją odnośnie do ostatecznej kwoty grzywny, w tym obniżenia grzywny na podstawie pkt 37 wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾.
3. Członkowie Komitetu Doradczego zalecają publikację opinii Komitetu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**Sprawa AT.40182 – Pioneer**

(2018/C 338/10)

- (1) W projekcie decyzji skierowanej do Pioneer Europe N.V. („Pioneer Europe”), Pioneer GB Ltd oraz jednostki dominującej najwyższego szczebla – Pioneer Corporation (zwanymi łącznie „Pioneer”), stwierdzono, że – poprzez stosowanie praktyk mających na celu ograniczenie zdolności sprzedawców detalicznych do niezależnego ustalania swoich cen odsprzedaży oraz ograniczenie terytoriów, na których mogą oni prowadzić sprzedaż – Pioneer dopuścił się naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.
- (2) Dochodzenie wszczęto w następstwie niezapowiedzianej kontroli, przeprowadzonej w pomieszczeniach Pioneer Europe w Belgii w grudniu 2013 r.
- (3) Krótco po kontroli Pioneer wyraził chęć współpracy z Komisją. W dniu [...] Pioneer przedstawił dalsze dowody dotyczące przedmiotowych praktyk.
- (4) W dniu 2 lutego 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 773/2004 ⁽²⁾ przeciwko Pioneer Europe, Pioneer Corporation oraz wszystkim podmiotom prawnym bezpośrednio lub pośrednio przez nie kontrolowanym. Dnia 7 lutego 2017 r. Komisja skierowała do przedsiębiorstwa Pioneer Europe wnioski o udzielenie informacji, na który otrzymała odpowiedź w dniu 27 lutego 2017 r.
- (5) W dniu [...] Pioneer Corporation i Pioneer Europe przedłożyły formalną ofertę współpracy („propozycja ugodowa”). Propozycja ugodowa zawiera:
  - wyraźne i jednoznaczne przyznanie się Pioneer Corporation i Pioneer Europe, że są one solidarnie odpowiedzialne za naruszenie, ze zwięzłym opisem jego przedmiotu, głównych okoliczności faktycznych, ich kwalifikacji prawnej, w tym roli, jaką odegrała dana strona, oraz czasu trwania jej udziału w naruszeniu. Pioneer Europe potwierdził również odpowiedzialność w imieniu Pioneer GB Ltd,
  - wskazanie maksymalnej kwoty grzywny, której nałożenia przez Komisję oczekują Pioneer Corporation i Pioneer Europe oraz którą zaakceptowałyby w ramach procedury współpracy,
  - potwierdzenie przez Pioneer Corporation i Pioneer Europe, że zostały dostatecznie poinformowane o zarzutach, jakie zamierza przeciwko nim podnieść Komisja, oraz że zapewniono im dostateczną możliwość przekazania swojego stanowiska Komisji,
  - potwierdzenie, że Pioneer Corporation i Pioneer Europe nie zamierzają występować z wnioskiem o dalsze udostępnienie akt lub ponowne wysłuchanie w ramach przesłuchania ustnego, chyba że Komisja nie uwzględni ich propozycji ugodowej w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń oraz w decyzji,
  - wyrażenie zgody na otrzymanie pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń oraz decyzji ostatecznej w języku angielskim.
- (6) W dniu 7 czerwca 2018 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, na które Pioneer Europe, Pioneer GB Ltd i Pioneer Corporation odpowiedziały łącznie, ponawiając zobowiązanie do przestrzegania procedury współpracy i potwierdzając, że pisemne zgłoszenie zastrzeżeń odzwierciedla treść propozycji ugodowej. Pioneer Europe, Pioneer GB Ltd i Pioneer Corporation potwierdziły, że nie zamierzają ubiegać się o ponowne wysłuchanie przez Komisję.
- (7) Stwierdzone naruszenie oraz grzywna, której nałożenie przewidziano w projekcie decyzji, odpowiadają naruszeniu, do popełnienia którego przyznały się przedmiotowe podmioty, oraz grzywnie, jaką przyjęły one w propozycji ugodowej. Kwota grzywny zostaje obniżona o 50 % ze względu na fakt, że Pioneer współpracował z Komisją w stopniu wykraczającym ponad jego prawny obowiązek: (i) dostarczając dodatkowe dowody, które stanowiły znaczącą wartość dodaną w stosunku do dowodów będących w posiadaniu Komisji, znacznie zwiększając zdolność Komisji do udowodnienia naruszenia; (ii) uznając fakt naruszenia art. 101 TFUE w odniesieniu do praktyk; oraz (iii) odstępując od niektórych praw proceduralnych, co zwiększyło skuteczność administracyjną.
- (8) Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadałem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, w stosunku do których Pioneer Europe, Pioneer GB Ltd i Pioneer Corporation miały możliwość przedstawienia swojego stanowiska. Stwierdzam, że tak istotnie jest.

⁽¹⁾ Na podstawie art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE, Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1348 z dnia 3 sierpnia 2015 r. (Dz.U. L 208 z 5.8.2015, s. 3).

(9) Ogólnie uważam, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych.

Bruksela, dnia 12 lipca 2018 r.

Wouter WILS

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 24 lipca 2018 r.****dotyczącej postępowania na mocy art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia EOG****(Sprawa AT.40182 – Pioneer (ograniczenia wertykalne))***(notyfikowana jako dokument numer C(2018) 4790 final)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 338/11)

W dniu 24 lipca 2018 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy Stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WPROWADZENIE

- (1) Przedmiotowa decyzja skierowana jest do Pioneer Corporation, Pioneer Europe N.V. i Pioneer GB Ltd (zwanymi łącznie „Pioneer”). W okresie występowania naruszenia spółki Pioneer Europe N.V. i Pioneer GB Ltd stanowiły w całości własność Pioneer Corporation (Japonia).
- (2) Decyzja dotyczy pojedynczego i ciągłego naruszenia art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) oraz art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”). Z naruszeniem art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG Pioneer stosował w 12 krajach EOG praktyki mające na celu ograniczenie możliwości niezależnego określania cen odsprzedaży przez sprzedawców detalicznych oraz ograniczenie terytoriów, na których mogliby oni prowadzić sprzedaż.

2. OPIS SPRAWY**2.1. Procedura**

- (3) Sprawa przeciwko przedsiębiorstwu Pioneer została otwarta w wyniku niezapowiedzianej kontroli przeprowadzonej w dniu 3 grudnia 2013 r. w pomieszczeniach spółki Pioneer Europe N.V. w Belgii w związku z podejrzeniem narzucania cen odsprzedaży produktów elektronicznej użytkowej produkowanych przez przedsiębiorstwo Pioneer. Krótko po kontroli Pioneer wyraził chęć współpracy z Komisją i przedłożył dalsze dowody dotyczące przedmiotowych praktyk.
- (4) W dniu 10 marca 2015 r. Komisja przeprowadziła niezapowiedzianą kontrolę w pomieszczeniach internetowego sprzedawcy detalicznego we Francji oraz innego internetowego sprzedawcy detalicznego w Niemczech. Detaliści ci sprzedają m.in. produkty firmy Pioneer.
- (5) W dniu 2 lutego 2017 r. Komisja wszczęła formalne postępowanie celem podjęcia decyzji na podstawie rozdziału III rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003.
- (6) Następnie Pioneer złożył formalną ofertę współpracy w celu przyjęcia decyzji na podstawie art. 7 i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
- (7) W dniu 7 czerwca 2018 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, którego adresatem był Pioneer. W dniu 14 czerwca 2018 r. Pioneer przekazał odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.
- (8) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał w tym zakresie pozytywną opinię w dniu 10 lipca 2018 r.
- (9) Komisja przyjęła decyzję w dniu 24 lipca 2018 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

2.2. Adresaci decyzji i czas trwania naruszenia

- (10) Poniższe przedsiębiorstwo naruszyło art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG poprzez udział, we wskazanym poniżej okresie, w praktykach antykonkurencyjnych:

Przedsiębiorstwo	Czas trwania
Pioneer	Od dnia 2 stycznia 2011 r. do dnia 14 listopada 2013 r.

2.3. Krótki opis naruszenia

- (11) Produkty, których dotyczy decyzja, to urządzenia elektroniczne przeznaczone do użytku domowego z segmentu działalności „rozrywka domowa” firmy Pioneer.
- (12) W okresie trwania naruszenia Pioneer opracował i wdrożył ogólnoeuropejską strategię mającą na celu wspieranie, koordynowanie i ułatwianie ścisłego monitorowania cen odsprzedaży jego produktów z segmentu rozrywki domowej. W tym kontekście Pioneer podjął działania mające na celu monitorowanie cen odsprzedaży stosowanych przez sprzedawców detalicznych w 12 krajach EOG, a także zwrócił się do sprzedawców o podniesienie cen odsprzedaży. Działania te przybierały formę presji handlowej na sprzedawców detalicznych oferujących niższe ceny, a w niektórych przypadkach – środków odwetowych wobec sprzedawców odmawiających dostosowania się do ustaleń. Ponadto Pioneer zastosował środki mające na celu ograniczenie lub powstrzymanie równoległego handlu produktami z segmentu rozrywki domowej na terytorium EOG lub zniechęcenie do takiego handlu.
- (13) Pioneer podejmował te interwencje w odpowiedzi na skargi sprzedawców detalicznych dotyczące cen odsprzedaży stosowanych przez konkurentów lub z własnej inicjatywy. Podwyższenie cen odsprzedaży i uniemożliwienie transgranicznej sprzedaży internetowej do innych krajów EOG osiągnięto za pomocą śledzenia numerów seryjnych, dzięki czemu Pioneer mógł identyfikować sprzedawców detalicznych lub podmioty gospodarcze prowadzące handel równoległy stosujących niższe ceny.
- (14) Narzucanie cen odsprzedaży praktykowane było przez Pioneera najczęściej we Francji, w Niemczech, Belgii i Niderlandach, jednak w innych przedmiotowych krajach EOG (Dania, Finlandia, Włochy, Portugalia, Hiszpania, Szwecja, Zjednoczone Królestwo i Norwegia) ogólne podejście Pioneera do cen odsprzedaży było podobne.
- (15) Ścisłe monitorując ceny odsprzedaży stosowane przez sprzedawców detalicznych oraz nakłaniając sprzedawców stosujących najniższe ceny do ich podwyższenia, a także uniemożliwiając transgraniczną sprzedaż internetową, Pioneer dążył do uniknięcia lub spowolnienia erozji cen w internecie w obrębie całej swojej (internetowej) sieci sprzedaży detalicznej.

2.4. Środki naprawcze

- (16) W przypadku niniejszej decyzji zastosowanie mają wytyczne w sprawie grzywien z 2006 r. (1)

2.4.1. Podstawowa kwota grzywiny

- (17) Określając wysokość grzywien, Komisja uwzględniła wartość sprzedaży w 2012 r., który jest ostatnim pełnym rokiem obrotowym, w którym Pioneer uczestniczył w naruszeniu.
- (18) Komisja wzięła pod uwagę fakt, że narzucenie cen odsprzedaży i ograniczenia handlu równoległego, ze względu na swój charakter, ograniczają konkurencję w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG. Komisja wzięła również pod uwagę fakt, że porozumienia wertykalne i praktyki uzgodnione ze względu na swój charakter są często mniej szkodliwe dla konkurencji niż porozumienia horyzontalne. Po uwzględnieniu tych czynników oraz w świetle szczególnych okoliczności sprawy stosunek wartości sprzedaży ustalono na poziomie 8 %.

- (19) Komisja uwzględniła czas trwania pojedynczego i ciągłego naruszenia, jak określono powyżej.

2.4.2. Dostosowania kwoty podstawowej

- (20) W niniejszej sprawie nie występują okoliczności obciążające ani łagodzące.

(1) Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2.

2.4.3. *Zastosowanie limitu 10 % obrotów*

- (21) Obliczona grzywna nie przekracza 10 % światowego obrotu Pioneera.

2.4.4. *Zmniejszenie grzywny w świetle współpracy*

- (22) Komisja uznaje, że w celu odzwierciedlenia faktu, że spółka Pioneer bardzo skutecznie współpracowała z Komisją w zakresie wykraczającym ponad jej prawny obowiązek, grzywna, która w przeciwnym wypadku zostałaby nałożona, zgodnie z pkt 37 wytycznych powinna zostać obniżona o 50 %.

3. WNIOSEK

- (23) W świetle powyższego ostateczna kwota grzywny nałożonej na spółkę Pioneer zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 za pojedyncze i ciągłe naruszenie wynosi 10 173 000 EUR.
-

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa dokumentów tożsamości obywateli Unii i innych dokumentów

(Pełny tekst niniejszej opinii jest dostępny w wersji angielskiej, francuskiej i niemieckiej na stronie internetowej EIOD www.edps.europa.eu)

(2018/C 338/12)

W opinii przedstawiono stanowisko EIOD na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa dokumentów tożsamości obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się.

W tym kontekście EIOD zauważa, że Komisja wyraźnie zdecydowała się przypisać priorytetowe znaczenie aspektom wniosku związanym ze swobodnym przepływem i potraktować cel dotyczący bezpieczeństwa jako następstwo pierwszego. EIOD zauważa, że może to wpłynąć na analizę konieczności i proporcjonalności elementów wniosku.

EIOD popiera cel Komisji Europejskiej, jakim jest zwiększenie norm dotyczących zabezpieczeń dla dowodów tożsamości i dokumentów pobytowych, tym samym przyczyniając się do bezpieczeństwa całej Unii. Jednocześnie EIOD uważa, że wniosek nie uzasadnia w wystarczającym stopniu potrzeby przetwarzania dwóch rodzajów danych biometrycznych (wizerunku twarzy i odcisków palców) w tym kontekście, gdyż zadeklarowane cele można by osiągnąć stosując mniej inwazyjne podejście.

Zgodnie z ramami prawnymi UE, jak również w ramach zaktualizowanej konwencji nr 108, dane biometryczne uznaje się za dane szczególnie chronione i podlegają one specjalnej ochronie. EIOD podkreśla, że zarówno wizerunek twarzy, jak i odciski palców, które byłyby przetwarzane zgodnie z wnioskiem, wyraźnie zaliczają się do kategorii danych szczególnie chronionych.

Ponadto EIOD uważa, że wniosek miałby ogromny wpływ nawet na 370 mln obywateli UE, potencjalnie nakładając na 85 % ludności UE obowiązek pobierania odcisków palców. Tak szeroki zakres w połączeniu z przetwarzaniem danych szczególnie chronionych (wizerunku twarzy w połączeniu z odciskami palców) wymaga dokładnej kontroli zgodnie z rygorystycznym testem konieczności.

Dodatkowo EIOD przyznaje, że z uwagi na różnice między dokumentami tożsamości i paszportami, wprowadzenie zabezpieczeń, które można uznać za odpowiednie w przypadku paszportów do dokumentów tożsamości, nie może odbywać się automatycznie, ale wymaga refleksji i dogłębnej analizy.

Ponadto EIOD pragnie podkreślić, że do przedmiotowego przetwarzania miałby zastosowanie art. 35 ust. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (zwanego dalej „RODO”) ⁽¹⁾. W tym kontekście EIOD zauważa, że towarzysząca wnioskowi ocena skutków nie wydaje się popierać wariantu strategicznego wybranego przez Komisję, tj. obowiązkowego wprowadzenia zarówno wizerunków twarzy, jak i (dwóch) odcisków palców w dowodach tożsamości (i dokumentach pobytowych). W związku z tym towarzysząca wnioskowi ocenę skutków nie można uznać za wystarczającą dla celów zgodności z art. 35 ust. 10 RODO. EIOD zaleca zatem ponowną ocenę konieczności i proporcjonalności przetwarzania danych biometrycznych (wizerunku twarzy w połączeniu z odciskami palców).

Ponadto wniosek powinien wyraźnie przewidywać zabezpieczenia przed ustanowieniem przez państwa członkowskie krajowych baz danych daktyloskopijnych w kontekście wdrażania wniosku. Do wniosku należy dodać przepis wyraźnie stwierdzający, że dane biometryczne przetwarzane w jego kontekście należy natychmiast usunąć po ich wprowadzeniu do mikroprocesora i nie można ich dalej przetwarzać do celów innych niż cele wyraźnie określone we wniosku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

EIOD rozumie, że wykorzystywanie danych biometrycznych można uznać za uzasadniony środek zwalczania nadużyć finansowych, jednak wniosek nie uzasadnia potrzeby przechowywania dwóch rodzajów danych biometrycznych do celów w nim przewidzianych. Jedną z opcji godnych rozważenia może być ograniczenie stosowanych danych biometrycznych do jednego rodzaju danych (np. tylko wizerunku twarzy).

Ponadto EIOD pragnie podkreślić, że rozumie, iż przechowywanie obrazu odcisków palców wzmacnia interoperacyjność, ale jednocześnie zwiększa ilość przetwarzanych danych biometrycznych i ryzyko posługiwania się przez daną osobę dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby w przypadku naruszenia ochrony danych osobowych. EIOD zaleca zatem ograniczenie danych daktyloskopijnych przechowywanych na mikroprocesorze do minucji lub wzorów, czyli podzbioru cech pobranych z obrazu odcisków palców.

Biorąc pod uwagę szeroki zakres i potencjalne skutki wniosku, o którym mowa powyżej, EIOD zaleca również ustalenie we wniosku granicy wieku dla pobierania odcisków palców dzieci na 14 lat, zgodnie z innymi instrumentami prawa UE.

1. WPROWADZENIE I KONTEKST

1. W dniu 17 kwietnia 2018 r. Komisja Europejska (zwana dalej „Komisją”) wydała wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa dokumentów tożsamości obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się⁽¹⁾, którego celem jest poprawa zabezpieczeń dokumentów tożsamości obywateli UE oraz dokumentów pobytowych członków rodzin spoza UE (zwany dalej „wnioskiem”).
2. Wniosek ten jest częścią planu działania z grudnia 2016 r. „na rzecz wzmocnienia europejskiej reakcji na przestępstwa przeciwko wierzytelności dokumentów” (zwanego dalej „planem działania z grudnia 2016 r.”)⁽²⁾, w którym Komisja przedstawiła sposoby rozwiązania kwestii bezpieczeństwa dokumentów, w tym dokumentów tożsamości i dokumentów pobytowych, w obliczu niedawnych ataków terrorystycznych w Europie.
3. Dowody tożsamości odgrywają ważną rolę w identyfikacji osób do celów administracyjnych i handlowych, co Komisja podkreśliła w swoim komunikacie przyjętym w dniu 14 września 2016 r. „Zwiększanie bezpieczeństwa w mobilnym świecie: ulepszona wymiana informacji na rzecz walki z terroryzmem i wzmocnionych granic zewnętrznych”⁽³⁾. Potrzebę poprawy bezpieczeństwa tych dokumentów podkreślono również w sprawozdaniu na temat obywatelstwa UE za 2017 r.
4. Częścią misji EIOD jest doradzanie służbom Komisji przy sporządzaniu nowych wniosków ustawodawczych związanych z ochroną danych.
5. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja Europejska przeprowadziła z nim już nieformalne konsultacje w sprawie projektu wniosku, podczas których miał on możliwość przedstawienia uwag na temat aspektów ochrony danych.

7. WNIOSKI

EIOD zauważa, że Komisja wyraźnie zdecydowała się przypisać priorytetowe znaczenie aspektom wniosku związanym ze swobodnym przepływem i potraktować cel dotyczący bezpieczeństwa jako następstwo pierwszego. EIOD zauważa, że może to wpłynąć na analizę konieczności i proporcjonalności elementów wniosku.

EIOD popiera cel Komisji Europejskiej, jakim jest zwiększenie norm dotyczących zabezpieczeń dla dowodów tożsamości i dokumentów pobytowych, tym samym przyczyniając się do bezpieczeństwa całej Unii. Jednocześnie EIOD uważa, że wniosek nie uzasadnia w wystarczającym stopniu potrzeby przetwarzania dwóch rodzajów danych biometrycznych (wizerunku twarzy i odcisków palców) w tym kontekście, gdyż zadeklarowane cele można by osiągnąć stosując mniej inwazyjne podejście.

Zgodnie z ramami prawnymi UE, jak również w ramach zaktualizowanej konwencji nr 108, dane biometryczne uznaje się za dane szczególnie chronione i podlegają one specjalnej ochronie. EIOD podkreśla, że zarówno wizerunek twarzy, jak i odciski palców, które byłyby przetwarzane zgodnie z wnioskiem, wyraźnie zaliczają się do kategorii danych szczególnie chronionych.

⁽¹⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa dokumentów tożsamości obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się, COM(2018) 212 final, 2018/0104 (COD).

⁽²⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 grudnia 2016 r.: Plan działania na rzecz wzmocnienia europejskiej reakcji na przestępstwa przeciwko wierzytelności dokumentów, COM(2016) 790 final

⁽³⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady Zwiększanie bezpieczeństwa w mobilnym świecie: ulepszona wymiana informacji na rzecz walki z terroryzmem i wzmocnionych granic zewnętrznych, COM(2016) 602 final.

Ponadto EIOD uważa, że wniosek miałby ogromny wpływ nawet na 370 mln obywateli UE, potencjalnie nakładając na 85 % ludności UE obowiązek pobierania odcisków palców. Tak szeroki zakres w połączeniu z przetwarzaniem danych szczególnie chronionych (wizerunku twarzy w połączeniu z odciskami palców) wymaga dokładnej kontroli zgodnie z rygorystycznym testem konieczności.

Dodatkowo EIOD przyznaje, że z uwagi na różnice między dokumentami tożsamości i paszportami, wprowadzenie zabezpieczeń, które można uznać za odpowiednie w przypadku paszportów do dokumentów tożsamości, nie może odbywać się automatycznie, ale wymaga refleksji i dogłębnej analizy.

Ponadto EIOD pragnie podkreślić, że do przedmiotowego przetwarzania miałby zastosowanie art. 35 ust. 10 RODO. W tym kontekście EIOD zauważa, że towarzysząca wnioskowi ocena skutków nie wydaje się popierać wariantu strategicznego wybranego przez Komisję, tj. obowiązkowego wprowadzenia zarówno wizerunków twarzy, jak i (dwóch) odcisków palców w dowodach tożsamości (i dokumentach pobytowych). W związku z tym towarzysząca wnioskowi ocena skutków nie można uznać za wystarczającą dla celów zgodności z art. 35 ust. 10 RODO. EIOD zaleca zatem ponowną ocenę konieczności i proporcjonalności przetwarzania danych biometrycznych (wizerunku twarzy w połączeniu z odciskami palców).

Ponadto wniosek powinien wyraźnie przewidywać zabezpieczenia przed ustanowieniem przez państwa członkowskie krajowych baz danych daktyloskopijnych w kontekście wdrażania wniosku. Do wniosku należy dodać przepis wyraźnie stwierdzający, że dane biometryczne przetwarzane w jego kontekście należy natychmiast usunąć po ich wprowadzeniu do mikroprocesora i nie można ich dalej przetwarzać do celów innych niż cele wyraźnie określone we wniosku.

EIOD rozumie, że wykorzystywanie danych biometrycznych można uznać za uzasadniony środek zwalczania nadużyć finansowych, jednak wniosek nie uzasadnia potrzeby przechowywania dwóch rodzajów danych biometrycznych do celów w nim przewidzianych. Jedną z opcji godnych rozważenia może być ograniczenie stosowanych danych biometrycznych do jednego rodzaju danych (np. tylko wizerunku twarzy).

Ponadto EIOD pragnie podkreślić, że rozumie, iż przechowywanie obrazu odcisków palców wzmacnia interoperacyjność, ale jednocześnie zwiększa ilość przetwarzanych danych biometrycznych i ryzyko posługiwania się przez daną osobę dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby w przypadku naruszenia ochrony danych osobowych. EIOD zaleca zatem ograniczenie danych daktyloskopijnych przechowywanych na mikroprocesorze do minucji lub wzorów, czyli podzbioru cech pobranych z obrazu odcisków palców.

Biorąc pod uwagę szeroki zakres i potencjalne skutki wniosku, o którym mowa powyżej, EIOD zaleca wreszcie ustalenie we wniosku granicy wieku dla pobierania odcisków palców dzieci na 14 lat, zgodnie z innymi instrumentami prawa UE.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

Giovanni BUTTARELLI

Europejski Inspektor Ochrony Danych

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8994 – Microsoft/GitHub)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 338/13)

1. W dniu 14 września 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ i po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Microsoft Corporation (USA),
- GitHub Inc. (USA).

Przedsiębiorstwo Microsoft Corporation przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem GitHub Inc. Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- w przypadku Microsoft Corporation: projektowanie, opracowywanie i dostarczanie oprogramowania komputerowego (w tym różnego rodzaju narzędzi do opracowywania oprogramowania i narzędzi operacyjnych), sprzętu komputerowego oraz oferowanie powiązanych usług, rozwiązań opartych na chmurze obliczeniowej, reklamy online, usług rekrutacji i usług związanych z profesjonalnymi sieciami społecznościowymi,
- w przypadku GitHub Inc.: dostarczanie narzędzi do opracowywania oprogramowania i narzędzi operacyjnych, w szczególności oprogramowania do kontroli popularnych wersji, do wykorzystywania przez internet (w formie usługi) i lokalnie, a także usługi związane z serwisami rekrutacyjnymi.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzeżę sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8994 – Microsoft/GitHub

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8785 – The Walt Disney Company/Twenty First Century Fox)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 338/14)

1. W dniu 14 września 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji ⁽¹⁾.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- The Walt Disney Company („TWDC”, USA),
- Twenty-First Century Fox, Inc. („Fox”, USA).

Przedsiębiorstwo TWDC przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad częściami przedsiębiorstwa Fox.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- TWDC prowadzi głównie działalność w następujących obszarach: dystrybucja filmów w kinach, dostarczanie treści audiowizualnych i wydawanie licencji w tym zakresie oraz obsługa kanałów telewizyjnych i dostawa hurtowa kanałów telewizyjnych, produktów konsumpcyjnych, książek i czasopism, jak również organizowanie imprez rozrywkowych na żywo i wydawanie licencji na korzystanie z utworów muzycznych. Ponadto jest właścicielem i operatorem parku tematycznego Disneyland Paris, organizuje rejsy wycieczkowe liniami Disney Cruise Line oraz oferuje zorganizowane podróże,
- Fox prowadzi głównie działalność w następujących obszarach: dystrybucja filmów w kinach, dostarczanie treści audiowizualnych i wydawanie licencji w tym zakresie oraz obsługa i dostawa hurtowa kanałów telewizyjnych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8785 – The Walt Disney Company/Twenty First Century Fox

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.9102 – Carlyle/Investindustrial/B&B Italia/Louis Poulsen/Flos)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 338/15)

1. W dniu 14 września 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- CEP IV Daisy S.à r.l., kontrolowane przez The Carlyle Group (razem „Carlyle”, Stany Zjednoczone),
- Investindustrial Vehicle, kontrolowane przez Investindustrial Group (razem „Investindustrial”, Zjednoczone Królestwo),
- B&B Italia S.p.A. („B&B Italia”, Włochy),
- Louis Poulsen A/S („Louis Poulsen”, Dania),
- Flos S.p.A. („Flos”, Włochy).

Przedsiębiorstwa Carlyle i Investindustrial przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad wszystkimi przedsiębiorstwami B&B Italia, Flos i Louis Poulsen. Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- w przypadku Carlyle: podmiot zarządzający na całym świecie aktywami alternatywnymi, funduszami, które inwestują na całym świecie w wykup i kapitał wzrostowy, w nieruchomości, infrastrukturę i energię, w strukturyzowane kredyty, fundusze hedgingowe, instrumenty dłużne średniego szczebla oraz w *private equity*,
- w przypadku Investindustrial: europejska grupa inwestycji, spółek holdingowych i doradztwa finansowego, inwestująca w średnie przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorach takich jak produkcja przemysłowa, handel detaliczny, usługi rekreacyjne i usługi dla przedsiębiorstw,
- w przypadku B&B Italia: produkcja i dystrybucja mebli do użytku w pomieszczeniach i na świeżym powietrzu, w tym mebli przeznaczonych do pomieszczeń mieszkalnych, sypialni, kuchni, a także osprzętu do pomieszczeń,
- w przypadku Louis Poulsen: produkcja i dystrybucja rozwiązań oświetleniowych, w tym wewnętrznych i zewnętrznych urządzeń oświetleniowych przeznaczonych do użytku konsumenckiego i profesjonalnego,
- w przypadku Flos: produkcja i dystrybucja rozwiązań oświetleniowych, w tym wewnętrznych i zewnętrznych urządzeń oświetleniowych przeznaczonych do użytku konsumenckiego i profesjonalnego.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.9102 – Carlyle/Investindustrial/B&B Italia/Louis Poulsen/Flos

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL